

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.151/2021/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Ésik Sándor ügyvéd (cím) által képviselt 'felperes neve' (cím) felperesnek – a dr. Mecseky Márton László ügyvéd (cím) által képviselt 'alperes neve' (cím) alperessel szemben személyiségi jog megsértése miatt indított perében az Egri Törvényszék 12.P.20.053/2020/33. számú ítélete ellen a felperes 35. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 80 000 (nyolcvanezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes, a magyar leányvállalata: a L. H. Kft. (a továbbiakban: a L. Kft.) és a L.-cégcsoporttól független alperes – jelen perben nem tisztázott keretek között – együttműködtek egy ún. „okosasztal” vezérlésére szolgáló eszköz (a továbbiakban: tablet controller) kifejlesztése érdekében. A T. R. I. Kft. (a továbbiakban: a T.) 2018. január 5-én – Certificate of Conformity elnevezés alatt – tanúsítványt állított ki arról, hogy az együttműködés eredményeként elkészült eszköz megfelel a tanúsítványban foglalt műszaki jellemzőknek. A tanúsítvány szerint a tablet controllert a L. Kft. gyártotta, a tanúsítvány jogosultja pedig a felperes.

[2] A felek között 2018 elején elszámolási vita alakult ki, amelynek során a L. Kft. a közösen bérelt telephelyen lecseréltette a záruk többségét és elszállította onnan a termékfejlesztés során használt ingóságokat. Az alperes lopás gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen feljelentést tett, a Gyöngyösi Rendőrkapitányság azonban 2019. január 10-én megszüntette a nyomozást, úgy foglalt állást ugyanis: a rendelkezésre álló ellentmondó adatok alapján nem lehet megállapítani, hogy az elszállított ingóságok kinek a tulajdonában álltak. Az alperes 2018. május 15-én felszólította a L. Kft-t számlatartozás megfizetésére is, majd ennek elmulasztása miatt e céggel szemben felszámolást kezdeményezett. Az Egri Törvényszék azonban 2019. június 18-án a felszámolási eljárást megszüntette, kifejtette ugyanis, hogy a L. Kft. – törvényes határidőn belül – vitássá tette a számlákat.

[3] Az alperes 2019. október 21-én levélben fordult a felperes egyik tagjához és ügyvezetőjéhez: K- L.-hoz, amelyben kifejtette, hogy a tablet controller és a sorozatgyártására szolgáló gyártósor tekintetében – szerzőként – őt illeti meg a felhasználás joga, ezért

követelte, hogy a felperes és a L. Kft. a számlatartozáson és az elszállított ingóságok ellenértékén felül fizessen neki 30%-os mértékű licencdíjat is.

[4] Ezt követően: 2019. november 14-én az alperes – jogi képviselője útján – levelet írt a T-nek is, amelyben úgy fogalmazott, hogy „az 'alperes neve', mint fejlesztő és a szerzői jogok jogosultja, valamint a 'felperes neve', illetve a L. H. Kft. társaságok között jogvita alakult ki, tekintettel arra, hogy a L.-cégcsoport felhasználási, illetve a vagyoni jogok átruházásáról szóló szerződés nélkül kezdte meg, illetve folytatja a művek és részegységeik felhasználását.” Erre tekintettel kérte, hogy a T. függessze fel a 2018. január 5-én kiállított tanúsítvány esetleges módosítása vagy átdolgozása iránt indított eljárásait mindaddig, amíg a megrendelő nem igazolja a felhasználási jogát.

[5] Bár az alperes – jelen per megindítása után – beszerezte a Szerzői Jogi Szakértői Testület kiegészített szakvéleményét a tablet controller fejlesztése során felmerült szerzői jogi szakkérdések tárgyában, mindeddig nem indított pert a szerzői jogainak érvényesítése iránt sem a felperessel, sem pedig a L. Kft.-vel szemben.

[6] A felperes módosított keresete annak megállapítására irányult, hogy az alperes a 2019. november 14-én kelt levelének idézett részével megsértette a jóhírnévhez fűződő jogát. Érvelése szerint az alperes valótlanul állította, hogy a felek között jogvita van folyamatban, a levél megírásának időpontjára ugyanis minden olyan eljárás befejeződött, amelyet az alperes kezdeményezett. Nem felelt meg a valóságnak az sem, hogy a tablet controller felhasználásához engedélyt kellett volna kérnie az alperestől. Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, valamint kötelezze elégtételadásra és 1 000 000 Ft sérelemdíj megfizetésére.

[7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Arra hivatkozott, hogy a sérelmezett közlésben nem állított valótlanosságokat, mert a felek között valóban vita alakult ki abban a kérdésben, hogy ki jogosult a tablet controller feletti szerzői jogok gyakorlására. Megfelel a valóságnak az is, hogy a L. cégcsoportnak engedélyt kellett volna kérnie tőle a hasznosításhoz, hiszen a vagyoni jogok őt illetik meg.

[8] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 500 000 Ft perköltséget, az államnak pedig – külön felhívásra – 60 000 Ft feljegyzett kereseti illetéket.

[9] A határozatának indokolása szerint a per során nem volt vitás, hogy a felek és a L. Kft. együttműködtek a tablet controller kifejlesztése érdekében, az ugyanakkor már a sérelmezett közlés időpontjában is vita tárgyát képezte, hogy kit illetnek meg az eszköz feletti vagyoni jogok. Bár az alperes a szerzői minőségének megállapítása iránt nem indított pert a felperessel szemben, beszerezte a Szerzői Jogi Szakértői Testület szakvéleményét, amellyel valószínűsíthetően ezt a pert kívánta előkészíteni. Erre tekintettel nem volt valótlan az alperes azon tényállítása, amely szerint a felek között jogvita alakult ki a tablet controller feletti szerzői jogok tekintetében, különös figyelemmel arra, hogy az alperes a L. Kft.-vel szemben felszámolási eljárást kezdeményezett, továbbá a gyártáshoz szükséges ingóságok elszállíttatása miatt feljelentést tett. A jogvita mint kifejezés egyébként is neutrális tartalommal bír, amellyel az alperes csupán arra a valós tényre utalt, hogy a felek között konfliktus keletkezett, így ezzel nem sértette meg a felperes jóhírnevét.

[10] Álláspontja szerint a felperes alap nélkül sérelmezte azt a kijelentést is, hogy a L.-cégcsoport felhasználási engedély nélkül kezdte meg a tablet controller hasznosítását. Rámutatott, hogy a közlés ezen része nem a felperesre, hanem a L. cégcsoportra vonatkozik, így a felperesnek nincs keresetőségi joga. A kereset ugyanakkor abban az esetben sem lett volna alapos, ha e kijelentés érintené a felperest, mert az konkrét műszaki, jogi és

ténytartalom nélkül csupán általánosságban utalt arra, hogy a tablet controller feletti szerzői jogok az alperest illetik meg, így ez sem volt alkalmas a felperes jóhírnevének csorbítására.

[11] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: a Pp.) 83. §-ának (1) bekezdése és 102. §-ának (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte a feljegyzett kereseti illeték és az alperes által felszámított jogi képviselői munkadíj megfizetésére.

[12] A felperes a fellebbezésében azt kérte, hogy az ítéltábla változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét és adjon helyt a keresetnek. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy az alperes pert akar indítani ellene a szerzői jogainak megsértése miatt, az ehhez szükséges anyagi forrásokkal ugyanis – az egyik taggyűlési jegyzőkönyvének tanúsága szerint – nem rendelkezik. Ehelyett az ő üzleti partnereinek írogat, és így próbálja kikényszeríteni az alaptalan pénzköveteléseinek kielégítését, amely nem megengedhető. Az elsőfokú bíróság indokolatlanul foglalkozott a L. Kft. elleni felszámolási kérelemmel, az alperes által tett feljelentéssel, valamint az alperes egyik tagja: L. R. kizárásával is, ezek az eljárások ugyanis egyrészt nem vezettek eredményre, másrészt pedig nem igazolják, hogy a felek között jogvita állt fenn. Az alperes még azt sem fejtette ki pontosan, hogy mely vonatkozásban tartja magát szerzőnek, ezzel kapcsolatban nem adott elő konkrétumokat, és nem is fordult bírósághoz, így ebben a körben nem alakult ki jogvita. A törvényes úton történő igényérvényesítés helyett az alperes kerülőutakon próbál érvényt szerezni a pénzkövetelésének, amelynek a részét képezi a sérelmezett levél is. Ennek célja nem a tájékoztatás volt, hanem az, hogy lejárassa őt az egyik legjelentősebb nemzetközi minősítő cégcsoport előtt, amely nem tekinthető a jogérvényesítés megengedett eszközének. Ráadásul a T. nem vizsgál szerzői jogi kérdéseket, így a levél nem a felek közötti vita rendezését, hanem kizárólag az ő jóhírnevének csorbítását szolgálta, ezért a keresetet elutasító elsőfokú ítélet jogszabálysértő.

[13] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján. Kifejtette, hogy a felperes által hivatkozott taggyűlési határozat nem azt tartalmazza, hogy az alperes nem tud pert indítani a szerzői jogának megsértése miatt, hanem azt, hogy ennek érdekében az anyagi lehetőségeinek függvényében kíván intézkedést tenni, a per finanszírozása pedig megoldódni látszik.

[14] Az ítéltábla a fellebbezés elbírálása során nem lépte át a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátait (Pp. 370. §-ának (1) bekezdése), olyan eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést ugyanis, amely erre okot adott volna, nem észlelt (Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdései). Ezért kizárólag abban foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság a felperes fellebbezésében foglalt okokból jogszabálysértően utasította-e el a keresetet. Ennek eredményeként a fellebbezést alaptalannak találta.

[15] Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján helyesen állapította meg, amelyből helytállóan következett arra, hogy a felperes keresete alaptalan, az általa kifejtett indokokat ugyanakkor az alábbiak szerint pontosítani kell.

[16] A per során mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a sérelmezett kijelentések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek-e. Ennek azért volt kiemelt jelentősége, mert a valótlan és sértő tények állítása, híresztelése, való tények hamis színben történő feltüntetése a jóhírnévhez, a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás pedig a becsülethez fűződő jogot sérti (Ptk. 2:45. §-ának (1) és (2) bekezdései). Mivel a becsület – a jellegéből fakadóan – csak természetes személyekhez kapcsolódhat, a felperes – jogi személyként – nem hivatkozhatott a becsülethez fűződő jogának sérelmére. A jóhírnevét ugyanakkor csak olyan közlések sérthették meg, amelyek valamely tény állítását, híresztelését vagy való tény hamis színben való feltüntetését foglalták

magukban, véleménynyilvánítással ugyanis nem a jóhírnévhez, hanem a becsülethez fűződő jogot lehet megsérteni, amely a felperes esetében fel sem merülhetett (Kúria Pfv.IV.21.828/2019/6., Pfv.IV.20.771/2019/4.).

[17] Annak eldöntése érdekében, hogy a sérelmezett kijelentések tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek-e, fel kellett tární a közlések valós tartalmát, amelynek során a PK 12. számú kollégiumi állásfoglalás szerint a kijelentéseket a maguk egészében kellett megvizsgálni, az azokban foglalt kifejezéseket pedig nem a formális megjelenésük, hanem a valóságos tartalmuk szerint, a szavak általánosan elfogadott jelentését alapul véve kellett figyelembe venni.

[18] E vizsgálat alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a kereset tárgyát képező közlés – a maga egészében – nem tényállítás volt, hanem csupán az alperes véleményét, jogi álláspontját tükrözte abban a vitás kérdésben, hogy a tablet controller felhasználásának joga kit illet meg. A levél azon megfogalmazása, hogy a felek és a L. Kft. között „jogvita alakult ki,” nem minősíthető – a szöveggörnyezetéből kiragadva – önálló tényállításnak, az ugyanis nem azt jelentette, hogy e körben konkrét peres vagy peren kívüli eljárások indultak, hanem csupán azt, hogy a felek jogi álláspontja eltér. Az pedig, hogy a sérelmezett közlés tartalma szerint a L. cégcsoportnak engedélyt kellett volna kérnie az alperestől a tablet controller hasznosításához, szintén nem tényállítás, hanem az alperes véleménye, jogi álláspontja volt, amely – az elsőfokú ítélettől eltérően – érintette ugyan a cégcsoport levélben külön megnevezett tagját: a felperest is, de nem sértette annak jóhírnévét, mert nem tényállítást, hanem csupán véleménynyilvánítást tartalmazott.

[19] Azt a jogkérdést, hogy az alperes a sérelmezett levélben helytállón hivatkozott-e a szerzői jogának fennállására, jelen perben nem lehetett eldönteni. Ahogy arra a Kúria legutóbb a Pfv.IV.21.568/2019/3. számú ítélet indokolásának [28] pontjában rámutatott: „a következetes és teljesen egyértelmű bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogi per a jogrendszerben elfoglalt helyénél és szerepénél fogva alkalmatlan bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére, de még véleményezésére is. A jogrendszer nem megengedhető megkettőződésére vezetne az, ha más jogterületeken még eldöntetlen jogviták befolyásolására lenne felhasználható a személyiségi jogi per, vagy más jogterületeken már eldöntött jogviták tekintetében egyfajta jogorvoslati fórumként funkcionálna. Az erre irányuló igényeket a személyiségi jogi perekben eljáró bíróságok következetesen elutasítják.” Mindez azt jelenti, hogy a felek között kialakult szerzői jogi jogvitát nem személyiségi jogi eszközökkel kell rendezni, ezért a felperes akkor sem igényelhetett volna személyiségvédelmet, ha a sérelmezett közlések tényállításnak minősültek volna.

[20] A kifejtett okok miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján – az indokolás pontosításával – helybenhagyta.

[21] Bár az alperes a másodfokú eljárásban pernyertes lett, a másodfokú perköltségét a Pp. 81. §-ának (2) bekezdésében írt módon, azaz e költségek összegét és felmerülésének körülményeit feltüntetve nem számította fel, ezért az ítéltáblának – szabályszerűen felszámított perköltség hiányában – nem kellett döntést hoznia az alperes másodfokú költségeinek viseléséről.

[22] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az ítéltábla őt kötelezte a feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére (Pp. 83. §-ának (1) bekezdése, 102. §-ának (1) bekezdése).

Debrecen, 2021. június 10.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

-kiadó-